Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36948
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

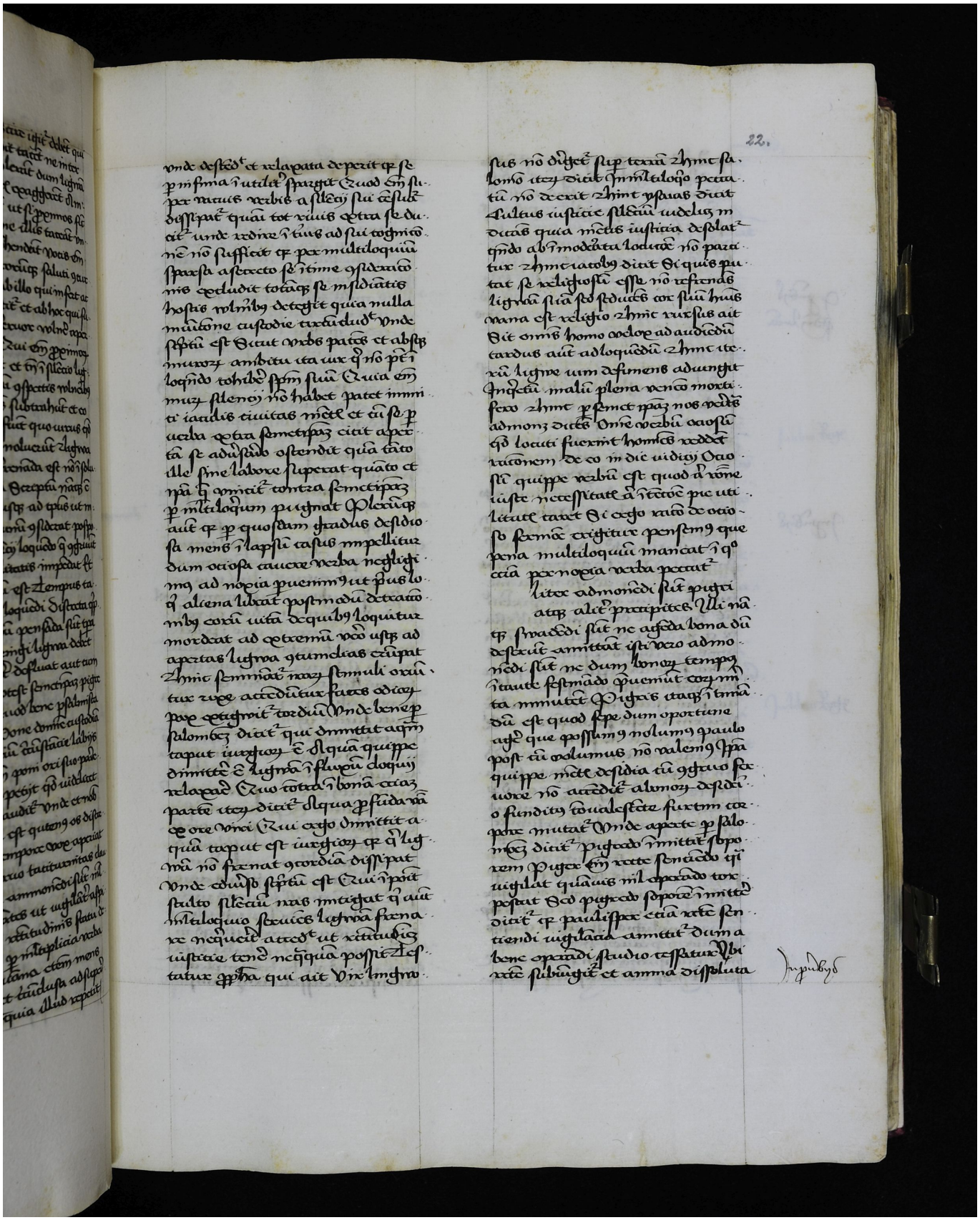

unde dicit et relapata deperit qz se
p infirma i utilit sparsit Quod cum si
per uacuis verbis a silencij sui cessit
dissipat quasi tot rimis extra se du
cit unde redire i tius ad sui cognitio
ne non sufficit qz per multiloquium
sparsa a secreto se time consideratio
nis excludit totaqz se insidiantis
hostis voluntati detrahit quia nulla
munione custodie tectum ducit Unde
scriptum est Qui cuit uerbis parcit et absq
murmur ambitu ita uir q non pti
loquendo tohide spm suum Quia cum
murmur silencij non habet patet immi
ti iaculis inimicitia nichil et cum se p
uerba extra semetipsum cicit aper
ta se adversis ostendit quia tanto
ille sine labore superat quanto et
ipsum q amicit contra semetipsum
p multiloquium pugnat Placuiqz
aut qz p quosdam gradus desidio
sa mens i lapsum casus impellitur
dum otiosa cauere verba neglegi
mus ad nocua procurrimus ut plus lo
q alienum librat postmodum detractio
nibus eorum uita de quibus loquitur
mordeat ad extremum non ustqz ad
aperta luxuria gutumelias erumpat
Christum sermonis nostri stimuli oriun
tur ruge accedunt furores odiorum
pax extinguit tredium Unde bene p
salomonem dicit qui dimittit aqm
caput iurgiorum e Sicut quippe
dimittere e luxuria i fluxum doqui
relapsa Cum tota i bona eciam
parte iterum dicit Sicut aqua profundam
ce ore viri Cum ergo dimittit a
qua caput est iurgiorum qz q luxu
ria non frenat gordia dissipat
Unde eius spiritum est Cum i port
stulto silencium nam mutatur q aut
intiloquio strenuus luxuria frena
re neglexit attendit ut virtutibus
iustitie tend neglexit posset Ecc
tatur ppha qui ait Vir linguo

sus non differt sicut terram Christum sa
lomon iterum dicit Immultiloquio peccatum non deerit Christum ysaias dicit
Cultus iustitie silencium iudicium m
dicas quia meus iustitia displat
quando ab immoderata loquacitate non parcitur Christum iacobus dicit Si quis put
tat se religiosum esse non refrenans
linguam sua sed seducens cor suum huius
vana est religio Christum rursus aut
Dicit omnis homo accipe ad audiendum
tardus autem ad loquendum Christum iterum
linguae iuum definens adunxit
fundum malum plena venenum morti
ferum Christum ypsemet pax nos verbis
admonet dicens Omne verbum otiosum
quod locuti fuerint homines reddent
rationem de eo in die iudicij Otio
sum quippe verbum est quod a rone
iuste necessitate a iterum pre uti
litate tacet Si ergo ratio de otio
so semper exigitur pensemus que
pena multiloquium manebit i quo
cum per nocua verba peccat

Litere admonendi sunt pugni
atqz alicui precipitem Illi nam
qz suadendi sunt ne agenda bona dum
destruit amittat ipsi vero admo
nendi sunt ne dum bonum tempus
iniuste festinando quemut contem
ta minuitur Pugnis itaqz i tma
dum est quod sepe dum oportune
aliquid quo possumus nolumus paulo
post cum volumus non valemus Ipsa
quippe mente desidia cum gratiam fe
uore non accedit alumnum desideri
o fundit tonitalestate furtim cor
pore mutat Unde apostolus p salo
monem dicit Pugnando immittit spo
rem Pugnat enim recte sentendo qui
uigilat quamuis nil operando tor
pescit Sed pugnando sporem immittit
dicit qz paulisper etiam recte sen
tendi uigilantia amittit dum a
bene operandi studio cessatur Ubi
recte subsistit et anima dissoluta